■ سال بیست‌وششم ■ شماره ۷۳۱۹ ■ یکشنبه ■ ۲۴ فروردین ۱۳۹۹

ایران

صاحب امتیاز: خبرگزاری جمهوری اسلامی
مدیرمسئول: مهدی شفیعی
سردبیر: جواد دلیری

تلفن: ۸۸۷۶۱۷۲۰ نمابر: ۸۸۷۶۱۲۵۴ ارتباط مردمی: ۸۸۷۶۹۰۷۵
پیامک: ۳۰۰۰۴۵۱۲۱۳ روابط عمومی / نشانی: تهران خیابان خرمشهر،شماره ۲۰۸
صندوق پستی: ۵۳۸۸-۱۵۸۷۵ / امور مشترکین: ۸۸۷۴۸۸۰۰
چاپ: شرکت چاپ جام‌جم
سازمان آگهی‌های روزنامه ایران: دارنده گواهینامه ایزو ۹۰۰۱ از شرکت NISCERT
تهران خیابان خرمشهر شماره ۱۶ / پذیرش سازمان آگهی‌ها: ۱۸۷۷ (۰۲۱)
انتشارات مؤسسه فرهنگی مطبوعاتی ایران: ۵-۸۸۵۴۸۸۹۲
www.iran-newspaper.com

اذان ظهر ۱۳/۰۵ | اذان مغرب ۱۹/۵۴ | نیمه شب شرعی ۰۰/۲۱ | اذان صبح فردا ۵/۰۵ | طلوع آفتاب فردا ۶/۳۳

سخن روز

امام محمد باقر علیه السلام:
چیزی با چیزی نیامیخته است که بهتر از حلم با علم باشد.
تحف العقول ص ۲۹۲

سید مجتبی حسینی: طرح‌های حمایتی به زودی اجرا می‌شوند

از زمان تعطیلی فعالیت‌های فرهنگی و هنری به دلیل شیوع ویروس کرونا، پیگیری‌های مستمری از طرف وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی، معاونت امور هنری و ادارات کل از بخش‌های مختلف دولت برای حمایت از هنرمندان انجام شده است و امیدواریم این حمایت‌ها در روزهای آینده محقق شود.

بخشی از گفت‌وگوی معاون هنری وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی با ایسنا

ابراهیم حاتمی کیا: غیرقانونی دانلود نکنید

خدا را شکر می‌کنم که فیلمم از نوعی است که خانواده‌ها کاملاً می‌توانند در کنار هم باشند و این فیلم را ببینند. امیدوارم خدایی نکرده دانلودی صورت نگیرد و به شکل غیرقانونی فیلم پخش نشود. البته معتقدم مردم ما در حوزه‌های فرهنگی به قدری فهیم شده‌اند که می‌دانند این کار یعنی ضربه زدن به ارکان تهیه این فیلم.

بخشی از پیام ویدئویی کارگردان فیلم «خروج»

گشتن دنبال یک قبر خاص یک جورهایی شبیه قرار گذاشتن بایک غریبه در کافه، لابی هتل یا میدان شهر است؛ در هر دو نوع خاصی از گشتن و رسیدن وجود دارد: از دور هر کس شاید همانی باشد که منتظر ماست.

اگر به خودم برگردم
والریا لوئیزلی
کیوان سررشته
نشر اطراف

سازمان سینمایی پیش‌نویس نظام‌نامه تهیه‌کنندگی فیلم را منتشر کرد

گامی دیگر در راستای شفاف‌سازی

یادداشت اول

سازمان سینمایی، پیش‌نویس نظام نامه تهیه‌کنندگی فیلم را منتشر کرده و از صاحبنظران خواسته است نظرات خود را تا پایان فروردین اعلام کنند. سید غلامرضا موسوی عضو هیأت رئیسه شورای عالی تهیه‌کنندگان از پیشنهاداتش به سازمان سینمایی در این باره نوشته است.

غلامرضا موسوی
تهیه‌کننده سینما

انتشار پیش‌نویس نظامنامه تهیه‌کنندگی فیلم یا سینما توسط سازمان سینمایی را می‌توان گامی در جهت شفاف شدن فعالیت های این حرفه دانست. اگر چه، به گمان من در نهایت آنها که می‌توانند نظراتی حرفه‌ای بیان کنند، جماعت تهیه‌کننده هستند که حاصل تجربیات آنها باید مورد نظر قرار بگیرد. پیش‌نویس شامل سه بخش متفاوت اگرچه درهم تنیده است: ۱. چگونگی ورود تهیه‌کنندگان حقیقی یا بهتر بگویم چه کسانی می‌توانند تقاضای پروانه فیلمسازی به عنوان تهیه‌کننده داشته باشند. ۲. شناخت مؤسسات تولید فیلم به عنوان کمپانی های تولید فیلم با توجه به امکانات و شرایط تازه. ۳. مزایایی که برای مؤسسات تولید فیلم و به اصطلاح کمپانی‌ها در نظر گرفته شده است. شورای عالی تهیه‌کنندگان سینمای ایران سه سال قبل ضوابط ورود تهیه‌کنندگان حقیقی را به این حرفه تبیین کرد و سپس به آقای مهندس حیدریان رئیس وقت سازمان سینمایی ارائه و مورد تأیید ایشان هم قرار گرفت. این ضوابط برای پذیرش متقاضیان تهیه‌کنندگی توسط شورایی ۵ نفره مرکب از رؤسای ۴ تشکیلات تهیه‌کنندگی و بازرس شورای عالی مورد بررسی قرار می‌گرفت و در صورت احراز شرایط متقاضی برای دریافت پروانه ساخت اولین فیلم، به معاونت سینمایی یا بهتر بگویم سازمان سینمایی معرفی می‌شد. دراین بخش تغییراتی در امتیازهای کسب مهارت‌های حرفه‌ای و مدرک تحصیلی با آنچه شورای عالی تهیه‌کنندگان عمل می‌کرد اگرچه بسیار جزئی پیش آمده است که این تغییرات قابل بازگشت هست. در بخش دوم اما تهیه‌کنندگان حقوقی یا کمپانی‌ها با کسب درجه برای اولین بار پیش‌بینی شده است. این بخش دو بار و هر بار در زمان معاونت سینمایی آقای مهندس محمد مهدی حیدریان و ریاست سازمان سینمایی ایشان در کمیته‌ای که من هم عضو آن بودم بررسی شد اما هر دو بار شکل اجرایی نیافت چرایش را نمی‌دانم. اکنون ضوابط فعالیت شرکت‌های فعال در زمینه تهیه‌کنندگی یا اصطلاحاً کمپانی‌ها و بازهم با تغییراتی ارائه شده است. ناگفته نگذارم که شرکت های تولیدی سال‌هاست که با مجوز معاونت سینمایی و بعدها سازمان سینمایی فعالیت می‌کنند اما امکان دریافت پروانه فیلمسازی به نام شرکت را نداشته‌اند. در شیوه‌نامه جدید نکته اصلی امکانات و حمایتی است که از کمپانی‌ها صورت می‌گیرد. اصلی‌ترین این حمایت‌ها دریافت پروانه فیلمسازی (ساخت) بلافاصله پس از ارائه است. در حقیقت بدون رسیدگی، پروانه فیلمسازی به اعتبار درجه و فعالیت‌های شرکت صادر می‌شود. ریاست سازمان سینمایی در جهت تشویق تهیه‌کنندگان برای تشکیل به اصطلاح صنف واحد، تشخیص بخش نخست یعنی تهیه‌کنندگی حقیقی سینمایی را به صنف واحد واگذار کرده است. این مهم تا پاییز امسال توسط شورای عالی تهیه‌کنندگان صورت می‌گرفت به گمان من بهتر است معاونت سینمایی شورای عالی تهیه‌کنندگان را به عنوان صنف واحد که به شیوه فدراتیو فعالیت می‌کند به رسمیت بشناسد و همچنان این مسئولیت صنفی را از صنف انتظار داشته باشد. در مورد تهیه‌کنندگان حقوقی هم بهتر است بررسی اولیه در شورای عالی تهیه‌کنندگان صورت پذیرفته و در نهایت پروانه فعالیت توسط سازمان سینمایی صادر شود. سرانجام این که این پیش‌نویس همانگونه که از نامش پیداست باید مورد بررسی کارشناسانه بیشتری قرار بگیرد و در باره بخش حقوقی شرایط جدید و امکانات جدید و بیشتری برای کمپانی‌ها اگر قصد هست فعالیت حرفه‌ای انجام دهند صورت گیرد.

چرا درگذشت رضا بابایی یک ضایعه جبران‌ناپذیر است

هم دین‌دار بود و هم مردم‌دار

یاد

ناصر مهدوی
پژوهشگر عرفان و استاد دانشگاه

رفتن برخی آنقدر تلخ است و تنهایمان می کند که دیگر نمی دانیم سربرشانه که بگذاریم؛ رضا بابایی هم یکی از همان آدم‌ها بود. مرد بزرگوار و فروتنی بود که با وجود گذشت تنها چند روز از درگذشتش، من و دیگر همکاران و دوستانی که افتخار آشنایی با او را داشتیم جای خالی اش را حس می کنیم. در وصف خدمات این نویسنده نواندیش دینی، پژوهشگر و استاد دانشگاه دیگران گفته اند؛ بگذارید من گفته هایم را به بخشی از ویژگی های اخلاقی اش اختصاص بدهم. طی نزدیک به دو دهه‌ای که از آغاز دوستی ام با زنده یاد بابایی گذشته او را فراتر از جایگاه حرفه‌ای‌اش مردی سرشار از امید و مهربانی یافتم. درهمین ایامی که متوجه شده بود بیماری سرطان فرصت چندانی برای او باقی نگذاشته و فاصله ای تا مرگ ندارد، به همراه «عمادالدین باقی» و دوستان دیگری به دیدارش رفتیم که گفت: «با اینکه می دانم مرگ به زودی سراغم را می گیرد تازه قدر زندگی را فهمیده‌ام.» از این گفت که بیش از پیش متوجه شده که زندگی چه دارایی گرانبهایی است؛ به گمانم بعد از گذرمان از این بیماری و روزهای قرنطینه ، همه ما باید با نگاه دوباره و تکیه برهمین نکته ای که زنده یاد بابایی هم به آن اشاره کرده زندگی متفاوتی را از سر بگیریم. البته اینکه حتی در روزهای پایانی زندگی هم به چنین مسأله‌ای فکر می کرد را باید نشأت گرفته از مطالعات فلسفی و علاقه مندی او به اندیشمندان بزرگ دانست. از این روحیه مملو از امیدواری و چهره همیشه خندان او که بگذریم، زنده یاد بابایی به معنای واقعی روشنفکری دینی بود و این یکی از مهم ترین ویژگی های او بود. در ضمن پایبندی به دین، دل پردردی هم از رواج برخی تفکرات اشتباه میان جوانان از دین و دینداری داشت که منجر به سست شدن رابطه آنان با پروردگار هستی شده است. از همین رو نخستین رسالت خود را کمک به اصلاح برخی تفکرات دینی می دانست؛ در صدد معرفی برخی جاذبه های دینی به گونه ای برآمده بود که با خرد آدمی هم در تعارض نباشد. او به دنبال دینداری عالمانه بود و مسلم است که در این راه با چه رنج و موانعی هم از سوی برخی که تفکراتش را برنمی تابیدند روبرو شده بود. با این حال هرگز حتی یک قدم هم عقب نرفت و دلسوزانه در این راه به تلاش خود ادامه داد. معتقد به این بود که تا وقتی برخوردار از اندیشه های دینی و اخلاقی نباشیم در دیگر عرصه ها هم موفق نخواهیم شد چرا که لازمه هر پیشرفتی را دور ریختن رسوبات منفی از ذهن و اندیشیدن درست می دانست. برخلاف برخی بزرگان که حرف های قدما را مطرح می کنند و تأکید دارند که باید به سراغ ذهن و افکار خودمان برویم او احساس مسئولیت بسیاری نسبت به جامعه داشت؛ حتی از گرفتاری های مردم و سیاستگذاری های اشتباه اشک می ریخت. در نوشته هایش به دنبال تلاش برای بیدارتر ساختن حاکمان و بهبود حال مردم ، نقد قدرت و مناسبات ناسالم و ... بود. او عشق عجیبی به همه مردم و نگاه برابری به انسان ها داشت؛ درست برخلاف بسیاری از ما که نگاه مان به یکدیگر ابزاری است و تا جایی که دیگران همفکر و شبیه خودمان باشند آنان را می پذیریم وگرنه درصدد حذف شان برمی آییم. با اینکه اغلب ما در حد خودمان با مولانا آشنا بودیم اما او گاهی در خوانش برخی بیت های مثنوی به نکاتی اشاره می کرد که هیچکدام مان تا آن موقع به چنان درکی از آنها نرسیده بودیم و به ندرت در گفته هایش اشاره ای به مثنوی نداشت. شاید باورتان نشود اما تا روزهای آخر زندگی هم همچنان دست از کار نکشید. در خاطرم هست که در آن آخرین دیدار شعرزیبایی از حافظ را برای حاضران خواند که بیت ابتدایی اش را بازگو می کنم:« وقت را غنیمت دان آن قدر که بتوانی/ حاصل از حیات ای جان این دم است تا دانی» پس این روزها همچون زنده یاد بابایی فکر کنیم و به جای آنکه اجازه بدهیم نگرانی از بیماری کرونا ما را مغلوب کند، امید به گذراز این روزها داشته باشیم و به جای ابتلا به روزمرگی برای فردایی بهتر برنامه ریزی کنیم.

ناصر مهدوی و عمادالدین باقی در کنار رضا بابایی

عکس نوشت

بعضی اتفاقات مرزبندی سرشان نمی شود، درست شبیه همین مهمان ناخوانده ای که چند ماهی است گریبان همه را گرفته و نقاط اشتراک ناخوآگاهی را میان کشورهای مختلف شکل داده. همچون تحولی که آلبرکامو از خلق رمان های خود، به ویژه «طاعون» که دور از امروز مان نیست در پی تحقق آن بود؛ حرکت به سوی همبستگی و مشارکت. ویروسی که حتی به مخلوقات هنری هم راه یافته، البته به شکل و شمایلی دیگر. نظیر کاری که چندی است از سوی هنرمندان گرافیست شاهد آن هستیم. نقاشی هایی که روی دیوارها جاخوش می کنند تا پیامی شوند برای انتقال پیام وحدت و قدردانی به کادر پزشکی و درمان که این روزها شاهد تلاش آنان برای نجات جان مردم هستیم. نکته جالب توجه این که در برخی از این نقاشی ها، هنرمندان درصدد اطلاع رسانی هم برآمده اند و به شیوه خودشان مردم را به رعایت ملزومات پیشگیرانه هم تشویق می کنند.

نگاره
فیروزه مظفری

تزریق روحیه

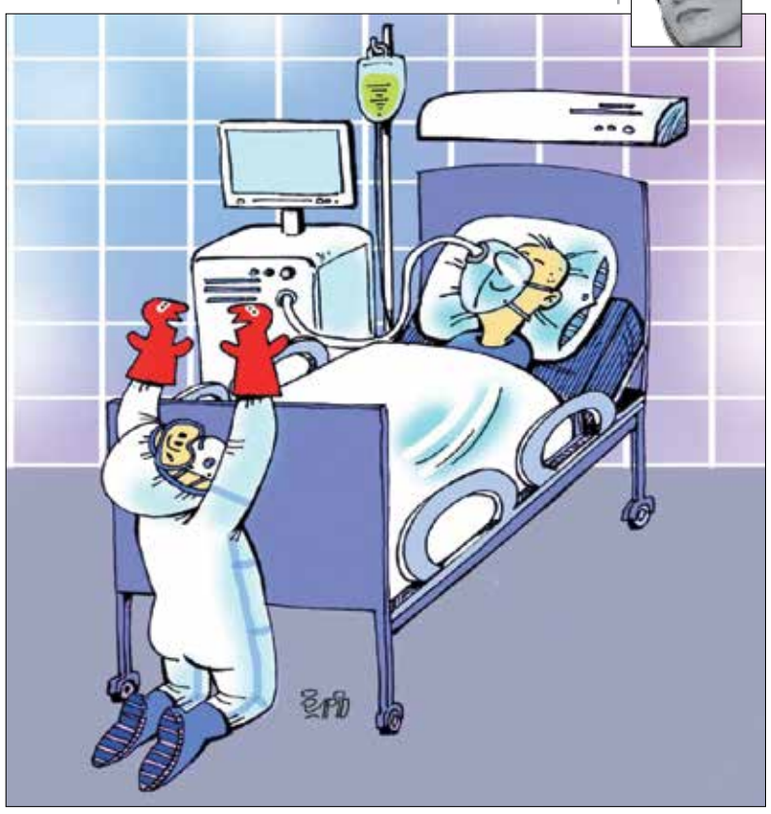

در جستجوی خوبی‌های فراگیری کرونا

پنگولینی که به جان کلیشه‌ها افتاد

حرف روز

حدیث لزرغامی
نویسنده

جهان به کام کسانی است که زندگی خود را از نو اختراع می‌کنند. آن‌ها که قالب‌های پیشنهادی دیگران نمی‌تواند از آن‌ها شکل‌های محدود بسازد. آن‌ها که به قول فروغ فرخزاد «از میان شکل‌های هندسی محدود به پهنه‌های حسی وسعت» پناه می‌برند! «ایام قرنطینه»، خود، کلیشه است و از آن‌جا که ما با شمار بسیار زیادی از مردم جهان همه با هم می‌توانیم در این قالب فرو برویم، به سرعت این عنوان را می‌پذیریم و خود را در کلیشه کلی آن و کلیشه‌های دیگری که از آن زاده می‌شود تعریف می‌کنیم. به قول مارگوت بیگل: «نان پختن/ نان شکستن / نان قسمت کردن . . . / نان بودن!» البته که این انکارناپذیر است، بله ما در قرنطینه‌ایم. اما آنچه در این ایام برای من جذاب است، رفتارهای شورشگرانه و به شدت شخصی افرادی است که از این قالب فراتر می‌روند و زندگی خود را از نو اختراع می‌کنند. آن روزمره معمول، آن روتین روزانه و شبانه، آن ملالت ازلی و ابدی روزمرگی، آن قواعد همیشگی که به آن عادت کرده بودیم، فرو ریخته است. چه چیزی از این باشکوهتر؟ پرستارانی رقصیده‌اند، آن‌ها که «من نیازم تو رو هر روز دیدنشان» بود، روزهاست همدیگر را ندیده‌اند، «رنج» فرصتی برای خودنمایی پیدا کرده است، «تنهایی» دارد نسخه‌های جدیدی از خویشتن خویش را تجربه می‌کند، بیایید صادق باشیم، حتی مرگ نوتر شده است و با چهره جدیدش زندگی می‌کند! من این آشفتگی و دگرگونی قواعد را با وجود تمام مرارت‌هایش بسیار دوست‌تر می‌دارم. برایم محترم است و از آن لذت می‌برم.

■ در روزهای اول دچار حمله وحشت شدیدی شدم. تنگی نفس و علائم گوارشی مشقت‌باری تمام روز و شبم را از من گرفت. بعد به ناچار با تجویز پزشک داروهایی خوردم که احساس می‌کنم شکل خواب دیدنم را تغییر داده است، «کرونا» نبود، برای منی که حتی از دانلود استیکرهای جدید ویروس کرونا هم هراس داشتم، جای شکر داشت. روز و شبم مثل بسیاری از شما جایش را با هم عوض کرد و قواعد معمول زندگی یکی یکی از هم پاشید. دوست پزشکی که در آن روزها حواسش به من بود و در اولین روز حمله هراس، نجاتم داد، دو هفته بعد در تلفن تبریک عید به من خبر داد که باردار است و با خودش قرار گذاشته بود که این خبر را در روز عید اعلام کند تا دوستان و نزدیکان ملول از سختی قرنطینه‌اش کمی به قول خودش «هپی» بشوند. حال خودش چه بود؟ شب‌ها حتی با شنیدن داستان‌های هزار و یکشب هم خوابش نمی‌برد. هراس‌زده از روند رشد نطفه‌ای در ایام «پاندمی»! حقیقت این است که او در همان روزها که مرا راهنمایی می‌کرد که چگونه آرامشم را به دست بیاورم داشت در دستشویی خانه عق می‌زد و از وسواس هولناک به دنیا آوردن کودکی در این روزهای با قواعد غیرمعمول دچار بی‌خوابی شده بود. من چه کردم؟ من در دوران بیماری و نقاهت شروع به نوشتن رمانی کردم که از جهاتی چالش‌برانگیزترین چیزی بود که تا به حال در زندگی‌ام نوشته بودم. رمانی که باید در آن جهانی نو می‌آفریدم و شخصیت‌هایی جدید خلق می‌کردم و روابط تازه را به هم می‌بافتم تا آن‌ها که می‌آفرینم زنده شوند و نفس بکشند، تا مخاطبانی که بعدها آن را خواهند خواند باورشان کنند. کاری درست شبیه کاری که دوست پزشکم در حال انجام دادن آن است. خلق جهانی تازه در رحم خویش. و هر دوی این کارها اگر چه در روزگار به قول دوستان «پیشا کرونا»، دو کار طبیعی به حساب می‌آمدند، در این روزها معنی تازه به خود گرفته‌اند!

■ به «پنگولین» عزیز سلام می‌کنم. چه منشأ طاعون عصر ما باشد، چه فعلاً این را به نامش سند زده باشند. دنیا بسیار «پسا» و «پیشا» به خود دیده است و با این تقسیم‌بندی‌های دو قطبی تنها به ریش ما می‌خندد. به پنگولین عزیز با نام متفاوتش سلام می‌کنم و به افتخار تفاوت اتانول با متانول، کرم‌های مرطوب‌کننده، آهک، لایو اینستاگرامی احمدرضا احمدی، طرز تهیه نان سنگک خانگی، تبلت‌های دست دوم و گریستن در تنهایی به حال خود، تنها به حال خود، همچنان به نوشتن ادامه می‌دهم که نوشتن شورش در برابر دنیاست. در ضمن، اکرم جانم، نگران نباش! بچه به سلامتی به دنیا خواهد آمد و این اتفاق گفته‌اند که واقعاً «پسا» و «پیشا»ی جدی با خودش به همراه خواهد داشت.

وداع با حسن انوشه

چهره روز

هنوز چند روزی از درگذشت زنده یاد رضا بابایی نگذشته که انتشار خبر درگذشت حسن انوشه داغ تازه ای بر قلب اهالی فرهنگ و ادب نهاد. او ظهر روز گذشته بعد از مدت ها ابتلا به بیماری سرطان در سن ۷۶ سالگی با زندگی وداع گفت. بخش عمده ای از شهرت انوشه به کار ارزشمندی است که با سرپرستی گروه نویسندگان دانشنامه ادب فارسی انجام داد، هر چند که بعد از انتشار چند جلد از این مجموعه کار نیمه تمام رها شد چرا که هیچ سازمان و مؤسسه ای حمایت آن را بر عهده نگرفت. اما از دیگر آثار ارزشمند حسن انوشه می توان به ترجمه مجموعه «تاریخ ایران کمبریج» اشاره کرد. ترجمه کتاب دوجلدی «تاریخ غزنویان» هم یکی دیگر از آثاری است که سال ها قبل به همت او در اختیار علاقه مندان قرار گرفته، این کتاب را می توان نخستین اثر حسن انوشه دانست که سال ۱۳۵۶ با همراهی نشر امیرکبیر و در دورانی که هنوز زنده یاد عبدالرحیم جعفری مدیریت این مؤسسه را بر عهده داشته منتشر شد. او از همان سال های ابتدایی ورود به دانشگاه به همکاری با دایره المعارف بزرگ تشیع پرداخت، آنچنان که از انوشه به عنوان یکی از نویسندگان اصلی این مجموعه یاد می شود. این پیشکسوت فرهنگ و ادب طی نزدیک به نیم قرن فعالیت در عرصه های فرهنگ و ادبیات به عنوان نویسنده و مترجم در انتشار اغلب دایره المعارف ها و دانشنامه های فرهنگی و ادبی کشورمان هم حضوری جدی داشته است. سال‌های دانشجویی او در محضر استادانی همچون زنده یاد آریان پور و جلال آل احمد گذشته، هر چند که او خود را تحت تأثیر بزرگانی نظیر ذبیح‌الله صفا و جلال‌الدین همایی هم می دانست. در روزهای آینده با یادداشت‌هایی از برخی اهالی ادبیات به جنبه های دیگری از زندگی حرفه ای این استاد زبان و ادبیات فارسی و همچنین پژوهشگر تاریخ می‌پردازیم.

شهروند مجازی

یگانه خدامی

هشتگ #ترافیک

ترافیک بعضی جاده‌ها و البته خیابان‌ها و بزرگراه‌های تهران واکنش‌های زیادی همراه داشت. عکس‌هایی که از این ترافیک منتشر می‌شد باعث شد کاربران به اجرای طرح ترافیک و نحوه علامت‌گذاری مترو و اتوبوس و طرح پیش‌فروش صندلی اتوبوس انتقاد کنند: «ما چرا سه هفته خودمونو تو خونه حبس کردیم؟ بیماری متوقف نشده هیچ سیر نزولی هم نداشته، از امروز هم باید بریم سر کار، مشکل فقط اون دوهفته عید بود؟»، «کارگر تلویزیون را روشن میکند. از ۲۳ فروردین(امروز) ساعات کار اداری از ۷ صبح تا ۱۴ است! صداوسیما: مردم در خانه بمانید و زنجیره انتقال کرونا را قطع کنید! مجلس: از تمام نماینده‌ها تست کرونا گرفته میشود. خیال مردم راحت! صدای زنگ تلفن؛ کارفرما: یا میای سرکار یا اخراجی!»، «امروز صبح موقع رفتن سرکار ویروسای کرونا رو کنار خیابون دیدم که یه پلاکارد دستشون بود، روش نوشته بود: ما با کارمندا و کسایی که میرن سرکار کاری نداریم»، «ترافیک خیابان ستارخان و میدان توحید، برگشته به اندازه ترافیک زمان فعالیت مدرسه‌ها.»، «از ساعت ۹ تا ۱۲ ساعت کاری بود. آنقدر مراجعه کننده بود که مجبور شدم ۱۲:۳۰ ببندم. آنقدر رعایت نکردن که مجبور شدم وسط کار در رو ببندم»، «ترافیک کرونایی امروز شنبه چیزی جز بیشتر شدن کرونا رو به دنبال نداره»، «علامت های زرد و قرمز رو صندلی های اتوبوس و مترو خورد، بوق و کرنا کردند، رزرو صندلی با قیمت های بالا راه انداختند، اپلیکیشن ساختند، بودجه های کلان برای هر کدام پرداخت شد.بعد ازفاجعه صبح امروز گفتند، ستاد کرونا گفته! ما نمی توانیم ارائه سرویس نداشته باشیم. سلام بر کرونا. در حلق هم بودن مردم در حمل و نقل شهری، کنترل نکردن فاصله گذاری اجتماعی، ترافیک عجیب و غریب اتوبان ها و ادعاهایی که هیچ‌کدام اجرایی نشد...»، «تهران هنوز طرح فاصله گذاری اجتماعی لغو نشده ترافیک هفت صبح بدتر از بهمن ماه ۹۸است.شاید علت عدم استفاده از وسایل نقلیه عمومی باشد»، «نکته جالب اینجاست که تمام کسایی که امروز خودشون توی ترافیک تهران بودن از اینکه مردم رعات نکردن و توی خونه نموندن شاکی هستن! خوب آدم حسابی خودت چرا خونه نموندی!؟»، «باید ساعات کار رو متغیر کرد و به مردم اجازه داد با خودرو شخصی و غیر آلوده تردد کنند.»، «از اونور میگین مردم برن سر کار، از اونور طرح ترافیک تصویب می‌کنید؟ از اونور میگید خطرناک‌ترین جا برای انتقال ویروس مترو و اتوبوسه؟»، «امروز به دلیل طرح ترافیک فقط تونستم مادر رو تا جایی برسونم و از اونجا به بعد خودش بره محل کار،با این اوضاع ۷ صبح تهران فقط میشه دعا کرد که اتفاقیَ نیوفته! همین و بس»، «۱- شورای ترافیک تهران می گوید ما تابع ستاد کرونا هستیم ۲- ستاد کرونا می گوید مخالف اجرای طرح ترافیک هستیم ۳- شورای ترافیک طرح را اجرایی می کند »، «واقعاً باید طرح ترافیک بذارید؟ مردم که مجبورند سر کار برونـد حداقل حتی اگر در ترافیک بمانند،احتمال سلامتشان خیلی بیشتر است»، «خب از مشاهدات اول صبح اولین روز کاری خارج از قرنطینه خانگی همین بس که تاکسی‌ها و وَن‌ها تمام ظرفیت مسافر سوار کرده‌اند و خبری از طرح دو مسافر در صندلی عقبِ تاکسی‌ها نیست و البته که تهران کاملاً ترافیکِ صبح یک روز معمول رو داره.»، «خیابان‌های تهران ظرفیت اینکه طرح ترافیک لغو بشه رو ندارند، لغو اون تراکم اتوبوسها رو افزایش میده، این رو به عنوان کارشناس ترافیکی که سه سال توی تهران خون دل خورده عرض میکنم. محل کارم هم ۱۰ کیلومتر فاصله داره.»

رئوس برنامه‌های مدیرکل هنرهای نمایشی منتشر شد

خبر آخر

قادر آشنا مدیرکل هنرهای نمایشی رئوس برنامه‌های این اداره‌کل را اعلام کرد.

به گزارش روابط‌عمومی اداره‌کل هنرهای نمایشی، قادر آشنا مدیر این اداره‌کل همزمان با بازگشایی رسمی ادارات دولتی، رئوس برنامه‌های مجموعه تحت مدیریت خود را با در نظر گرفتن شرایط فعلی اعلام کرد. او در آغاز ضمن تشکر از هنرمندان، خانه تئاتر، انجمن هنرهای نمایشی استان‌ها و اهالی رسانه به خاطر لطف و همراهی‌شان پس از پذیرش مسئولیت اداره‌کل هنرهای نمایشی، رئوس برنامه‌های خود را در چند بند در اختیار رسانه‌ها قرار داد:

۱- پرداخت تعهدات به هنرمندان در کوتاه‌ترین زمان ممکن با مساعدت وزیر محترم فرهنگ‌وارشاد اسلامی و معاونین محترم امور هنری و توسعه مدیریت و منابع وزارت فرهنگ‌وارشاد اسلامی. ۲- تشریح شرایط هنرمندان تئاتر به عنوان یکی از مشاغل زیان‌دیده در وضعیت فعلی و پیگیری مصوبات دولت و دستورات وزیر محترم مبنی بر حمایت از این گونه مشاغل در دو ماه اخیر. ۳- بهره‌گیری از مشورت تشکل‌های صنفی برای عبور از شرایط فعلی. ۴- همکاری با سازمان‌ها، نهادها، انجمن‌ها و تشکل‌های فعال حوزه تئاتر با هدف هم‌افزایی ظرفیت‌های مادی و معنوی. ۵- تعامل پویا با اهالی رسانه. ۶- همکاری بیش از پیش با ادارات‌کل فرهنگ‌وارشاد اسلامی در جهت کاستن مشکلات موجود در حوزه تئاتر استان‌ها. ۷- توجه جدی به تثبیت جایگاه و نقش انجمن هنرهای نمایشی استان‌ها در گسترش تئاتر. ۸- شفاف‌سازی فرآیندها و فعالیت‌ها براساس سیاست‌های ابلاغی وزارت فرهنگ‌وارشاد اسلامی. ۹- اهتمام در بهبود فرآیندها و تسریع انجام خدمات بویژه در زمینه صدور پروانه اجرای نمایش با محوریت دولت الکترونیک. ۱۰- بهبود و ارتقای مشارکت با مؤسسات غیردولتی در راستای بهره‌گیری از ظرفیت‌های بخش خصوصی. ۱۱- بازنگری در فرآیند برگزاری جشنواره‌ها متناسب با شرایط فعلی، انتخاب دبیران در بازه زمانی مناسب، مطالعه برای چابک‌سازی و مدیریت منابع در این حوزه.

قادر آشنا ۲۷ اسفند ۱۳۹۸ طی حکمی از سوی وزیر فرهنگ‌وارشاد اسلامی به عنوان مدیرکل هنرهای نمایشی منصوب شد.